

Lausunnon antaminen koskien hallituksen esitystä yhdyskuntarakentamislainsäädännön eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Kunnanhallitus 27.04.2026 § 201
644/00.04.01/2026

Valmistelija

Juhola Petri, etunimi.sukunimi@tuusula.fi

Ympäristöministeriö pyytää lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi yhdyskuntarakentamislainsäädännön eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. Yhdyskuntarakentamislain valmistelun tarkoituksena on uudistaa säännökset, jotka koskevat kuntien katujen ja muiden yleisten alueiden suunnittelua, rakentamista ja kunnossapitoa, teknisten verkkojen sijoittamista kuntien yleisille alueille, katutöiden ohjaamista sekä hulevesiä koko rakennetussa ympäristössä. Säännökset sisältyvät nykyiseen alueidenkäyttölakiin (132/1999, ent. maankäyttö- ja rakennuslaki), lakiin kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta (669/1978; kunnossapitolaki) sekä maankäyttö- ja rakennusasetukseen (895/1999). Lausunto tulee antaa viimeistään 4.5.2026.

Tuusulan kunnan lausunto:

Lausunto esitetään lausuntopalvelussa pyydetyllä jaottelulla. Kappaleiden lopussa on suluissa viitattu, mihin lainkohtaan lausunnolla viitataan.

1 luku Yleiset säännökset

Lain yleisiä tavoitteita on muutettu nykyistä yksityiskohtaisimmiksi. Monet tavoitteista ovat sellaisia, jolle perustat luodaan jo kaavoitusvaiheessa, jonka vuoksi kaavoitusta säätelevissä laeissa esitettyjen tavoitteiden on oltava yhtenevät yhdyskuntarakentamislakiin esitettävien tavoitteiden kanssa. Kaavojen sisällöllä vaikutetaan ratkaisevasti mm. alueiden viihtyisyyteen, ekologiseen kestävyys, alueiden eriytymiseen, liikkumiseen ja liikenneyhteyksiin. Ominaisuuksia, joita ei enää yleisten alueiden suunnittelun ja rakentamisen kautta ole mahdollista yksistään toteuttaa. (1.1 ja 1.2 §)

Lain tavoitteena on lisätä ja edistää tiedotusta sekä vuorovaikutusta asioiden valmisteluun (1.3 §). Samanaikaisesti muualla lakiesitystä (16 § ja 83 §) rajoitetaan osallisten mahdollisuutta muutoksenhakuun tehdyistä päätöksistä, mikä vesittää vuorovaikutuksen tavoitteita ja voi jopa herättää epäluottamusta päätöksentekoprosesseja kohtaan.

2 luku Viranomaiset

Kadunpidon antamista pois kunnalta muiden tehtäväksi ei tulisi tulkita liian ahtaasti rajaamalla se koskemaan vain katuja, jotka ovat selvästi erillään muusta katuverkosta ja rakennettu pääosin palvelemaan yhtä toimijaa, kuten hallituksen esityksen säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan. Itse lakiteksti ei tosin tällaista tulkintaa tue. Kadunpidon tulisi mahdollistaa myös toisenlaisia toteuttamistapoja silloin, kun kunnalla ei ole resursseja itse lähteä toteuttamaan esimerkiksi yksityisessä maanomistuksessa olevien maa-alueiden kaavoittamista asuinalueiksi. Tällainen hanke pitäisi tarvittaessa voida toteuttaa elinkaarihankkeena, jossa yksityinen taho vastaa alueen kaavoittamisesta, kunnallistekniikan suunnittelusta, rakentamista ja kunnossapidosta kunnan kanssa sovittavaa korvausta

vastaan sopimuksessa sovittavan ajanjakson ja luovuttaa sen jälkeen yleiset alueet kunnalle. (6 §)

3 luku Suunnittelu

Asemakaavasta poikkeaminen tuo kaivattua joustoa asioiden toteuttamiseen, jos tarkemman suunnittelun yhteydessä havaitaan, että kaavaan tehty tilavarus ei olekaan riittävä toteutusta varten. (9 §)

Suunnitelmien sisällölle on asetettu runsaasti laadullisia, vaikeasti mitattavia ja pääosin mielipiteeseen perustuvia vaatimuksia. Suunnitelmissa huomioon otettava luettelo on sisällöltään sellainen, että se vaatii asemakaavoilta leveämpiä katutiloja ja mahdollisesti myös rakentamisessa korkeampaa laatutasoa sekä laajempia viheralueita, mitkä heikentävät kaavataloutta, nostavat tonttimaan hintaa ja lisäävät yleisten alueiden kunnossapitokustannuksia kunnissa. (10 §)

Kiertotalouden huomioon ottaminen yleisen alueen suunnittelussa on kyseenalainen erillinen vaatimus, koska kierrätyskelpoisten materiaalien hyödynnettävyys riippuu mm. niiden saatavuudesta rakennusvaiheessa, kuljetusmatkoista ja lupaprosesseista, väliavarastointi- ja esikäsittelemahdollisuuksista ja kustannuksista. Kiertotalouden ei tule olla itsetarkoitus, vaan sen on parempi olla osa ilmastomuutoksen ehkäisyn keinovalikkoa. Lakiehdotuksessa ilmastomuutos esitetään vain riskiin varautumisena, sen ehkäisy ei ole tavoitteena. (10.3 §)

Hankkeen ympäristöön aiheuttamien vaikutusten esittämistä yleisen alueen suunnitelmassa, jos tällä tarkoitetaan suunnitelmapiirustuksia, voi osoittautua haastavaksi esittää selkeästi. Tämän vaatimuksen voisi poistaa. Vaikutukset on helpompi esittää ymmärrettävässä muodossa kirjallisesti suunnitelman selostuksessa. (12.1 §)

Lain 16.3 §:ssä on rajattu kunnan perustellun kannanoton toimittamista vain sitä nimenomaisesti pyytäneille muistutuksen jättäneille. Tämä muodostaa ristiriidan lain yleisten tavoitteiden kanssa, jossa tavoitteeksi on mainittu mm. lisätä ja edistää tiedotusta sekä vuorovaikutusta asioiden valmisteluun. Tällainen rajaus todennäköisesti ei vähennä olennaisesti muistutusten johdosta annettavien kannanottojen määrää, mutta rajaus saatetaan kokea kansalaisten kuulemista ja tiedon saamista rajoittavana tekijänä, ja voi johtaa jopa turhiin valituksiin niillä, jotka katsovat jääneensä vastausta vaille jättämäänsä muistutukseen, kun eivät ole huomanneet pyytää erikseen perusteltua kannanottoa muistutukseen.

Kunnan yleisen alueen suunnittelu yhdessä asemakaavan kanssa on periaatteessa hyvä, mutta käytännössä hyvin haasteellinen. Yleisten alueiden suunnittelua ei kannata suunnittelukustannusten ja -virheiden minimoimiseksi aloittaa ennen kuin asemakaavassa kaikki yleiset alueet on lyöty sijainniltaan lukkoon. Riippuen kaavan laajuudesta yleisen alueen suunnittelu voi tästä syystä ajallisesti olla useita kuukausia jäljessä kaavan etenemisestä. Käytännössä kaava on aina aikaisemmin valmiina ehdotuksena nähtäville asetettavissa ja siten myös hyväksyttävissä kuin yleisen alueen suunnitelma. Parempi ja valitustapauksissa myös prosessina nopeampi vaihtoehto on se, että yleisen alueen suunnitelman voisi laittaa nähtäville ennen kuin kaava on saanut lainvoiman, mutta on kuitenkin jo hyväksytty kunnan päätöksentekoeleimissä. Tällöin kunnalle jää oma harkintavalta sen suhteen, onko kaavasta tehty valitus sellainen, että alueen suunnittelua kohti toteutus suunnittelua kannattaa jatkaa. (17.2 ja 17.3 §)

4 luku Rakentaminen

Rakentamista valmistelevien toimenpiteiden mukaanotto myös yhdyskuntarakentamislakiin on hankkeiden liikkeellelähtöä ja valmistumista nopeuttava toimenpide. Toisaalta vaarana on, että se saattaa tehdä joissain tapauksissa muutoksenhaun yleisen alueen suunnitelmasta tarpeettomaksi. (21 §)

Toteuttamisvastuun siirto maanomistajalle tai -haltijalle on rajattu tässäkin kohtaa liian tiukasti, ja se saattaa estää uusien, kunnan omia resursseja vapauttavien aluerakentamismuotojen innovointia ja käyttöönottoa. (22 §)

Yleisten alueiden rakentamiselle ei tule asettaa lakiehdotuksen mukaisesti määräaika. Suunnitelma voi olla 15 vuottakin vanha, mutta silti edelleen kohteeseen soveltuva, jolloin tällaisen suunnitelman uudelleen hyväksyttäminen on turhaa. Viranomaisen on kuitenkin aina katsottava, että toteutukseen lähtevä suunnitelma vastaa lain asettamia vaatimuksia ja suunnitelmassa esitetyt ratkaisut ovat edelleen toteuttamiskelpoisia ja rakentamisajankohdan tarpeita vastaavat. (kannanotto kysymykseen)

5 luku Yleisen alueen käyttöön luovuttaminen ja lakkaaminen

Elinvoimakeskusten hallinnoimia maanteitä on ajoittain kaavoitettu kaduiksi osana muuta maantiehen rajoittuvan alueen kaavoitusta, vaikka edellytykset kyseisen maantiesuuden liittämiseksi osaksi kuntien katuverkostoa eivät ympäröivä maankäyttö tai tieosuuden liikennemuoto huomioon ottaen olisivatkaan kaavan laatimistilanteessa vielä täytyneet. Tällä on pyritty ennakoimaan tulevaa maankäytön kehitystä, joka syystä tai toisesta ei aina olekaan kehittynyt ennakoidun mukaisesti. Tästä on aiheutunut se, että kunnissa on vanhojakin asemakaavoja, joissa kaduiksi asemakaavoitettu maantie palvelee edelleen pääosin seudullista ja eräin osin myös valtakunnallista liikennettä, eikä niistä sen vuoksi kunnissa ole tehty kadunpitopäätöstä. Valtion maantienpitoon osoittamien määrärahojen niukkuudesta johtuen elinvoimakeskuksilla on kuitenkin halukkuutta siirtää jopa kantatietason tieverkostoa kuntien vastuulle. Lain 25.3 §:ssä onkin esitetty mm. elinvoimakeskuksille mahdollisuus vaatia kunnilta päätöstä katualueen luovuttamisesta yleiseen käyttöön (kadunpitopäätös) siltä osin, kun maantie on asemakaavoitettu kaduiksi. Käytännössä elinvoimakeskuksilla on ollut jo nykyisin sama mahdollisuus epävirallisesti, ja lisäksi heillä on ollut ja on edelleen maantielainsäädännön kautta mahdollisuus lakkauttaa maantie ja muuttaa se sitä kautta kaduiksi, mutta halukkuus tämän keinon käyttämiseksi on ollut syystä tai toisesta pientä. Keinovalikkoon esitetään nyt otettavan vaatimusmenettely, johon kunnan on annettava päätös. Nähtäväksi jää, edesauttaako se kunnissa kadunpitopäätöksen tekoa, ja kielteisissä päätöksissä, lisääkö se muutoksenhakujen määrää hallinto-oikeuksissa. Uusissa asemakaavahankkeissa vaikutus voi olla, että maantiet rajautuvat herkemmin kaavojen ulkopuolelle tai saavat merkinnän liikennealue, mikä onkin oikeutettua, kun maantien tunnusmerkit täyttyvät.

Lakiehdotuksen 26 §:n mukaan kadunpitopäätös annetaan tiedoksi katuun rajoittuvien kiinteistöjen omistajille ja haltijoille yleistiedoksiannolla. Jos kadunpitopäätös koskee vain osaa katua, ei lain sanamuodosta eikä sen perusteluista selviä, annetaanko tiedoksiannolla vain sille osalle kadun kiinteistöjä, jotka rajautuvat päätöksen kohteena olevalle kadun osalle, vai kaikille kadun varren kiinteistöille.

Vastaava epäselvyys on lakiehdotuksen 29 §:ssä, jos kadun lakkautus koskee vai osaa katua.

6 luku Kunnossapito

Talvikunnossapidettävien kohteiden priorisointi on hyvä täsmennys nykyiseen kunnossapitolakiin verrattuna. (30.2 §)

Kunnille asettava selvitys- ja toimenpidevelvoite, jos yleisillä alueilla havaitaan esteettömyys- tai käytettävyysspuutteita, vaatii täsmennystä ja sisällön tarkistamista. Lakiesityksestä ei ilmene, pitääkö selvityksestä tehdä muutoksenhakukelpoinen päätös vai riittääkö pelkkä sisäinen selvitys ja vastaus palautekanavia pitkin, eikä myöskään, minkä laajuinen selvityksen tulee olla, tai mikä on se kynnyks, milloin toimenpideraja ylittyy. Lakiehdotuksen perusteluissa on mainittu toimenpiderajaksi ”tarkoituksenmukaisuus”, mutta se on hyvin subjektiivinen raja-arvo. Yksittäinen jalankulkija tai pyöräilijä voi pitää reunakiven kynnystä tai kynnyksettömyyttä epätarkoituksenmukaisena omista lähtökohdistaan ja tarpeistaan tarkasteltuna. Käytännössä monessa kunnassa on jo nykyisin käytössään palautekanavia, joihin epäkohdista voi ilmoittaa ja palautteisiin myös vastataan, jos niin on pyydetty. Lakiteksti ehdotetussa muodossaan voi antaa kuntalaisille suurempia odotuksia kuntien selvitys- ja toimenpidevelvoitteiden sisällölle kuin lainsäätäjät ehkä on tarkoittanut. (30.4 §)

7 luku Tekniset verkot

Tuusulan kunta näkee hyvänä, että lainsäädännössä säilytetään teknisen verkon omistajan velvollisuus toimittaa tiedot kunnan alueella olevasta verkosta maksutta. Kunnalle on ensi arvoisen tärkeää, että kunnassa on ajantasainen paikkatietoaineisto myös maanalaisesta infrasta. Se mm. nopeuttaa sijoittamislupien käsittelyä, mikä heijastuu alhaisimpina maksuina luvan hakijoille, edesauttaa maanalaisen johtoverkoston sijoittumista katualueille hallitusti ja on ennen kaikkea työturvallisuustekijä liikennemerkkien ja auruskoppien asennuksessa, kun on jo alustavasti tiedossa, sijaitseeko työalueen läheisyydessä sähköjohtoja, sekä nopeuttaa vastaavasta syystä vesijohtojen rikkotapauksissa korjaustöihin ryhtymistä. (45 §)

Tuusulan kunnassa on muodostunut käytännöksi laatia verkko-operaattoreiden kanssa sijoittamissopimus, joka käytännössä vastaa lakiesityksen sijoittamislupaa. Perinteisempien verkko- ja johto-operaattoreiden kanssa kunta on lisäksi solminut yhteistoimintasopimukset, joissa on sijoittamissopimusta laajemmin sovittu kunnan ja operaattorin välisistä toimintatavoista mm. johtosiirtojen ja niiden kustannustenjaon sekä kunnan alueelle sijoitetun verkon tietoaineiston toimittamisen suhteen. Sinänsä lupamenettely ei tuo kuntaan muuta uutta kuin, että luvan käsittelystä voidaan periä maksu. Sijoittamissopimus on nykyisin maksuton operaattoreille. Siirtyminen valtakunnalliseen yhtenäiseen lupakäytäntöön on hyvä myös verkko-operaattoreiden näkökulmasta tarkasteltuna, mutta hankaluutena tulee varmasti edelleen olemaan lupaehtojen kirjavuus. (kannanotto kysymykseen)

8 luku Työ kadulla ja muualla yleisellä alueella

Lakiehdotuksen mukainen käyttömääräys on periaatteessa hyvä, mutta käyttömääräyksen voimaannaprosessi on epätarkoituksenmukainen. Määräysten kuuluttaminen ja nähtävillä olo kunnassa ei tavoita niitä tahoja, joihin määräykset pääosin vaikuttavat eli verkko- ja johto-operaattorit sekä rakennusyhtiöt. Varsinkaan, kun näillä tahoilla ei ole oikeutta tehdä muistutusta määräyksistä. (46-48 §)

Tuusulan kunnassa on käytössä katulupa, joka koskee ilmoitusmenettelyä kaduilla ja muilla yleisillä alueilla tehtävistä töistä. Lisäksi kunnassa on erilliset ohjeet mainonnalle, tapahtumien järjestämiselle, pysyvien tai tilapäisten rakenteiden sijoittamiselle tai pelastustien sijoittamiselle yleiselle alueelle. Yleisen alueen käytölle on kunnassa määritetty taksat lainsäädännön sallimissa puitteissa. Ilmoitusmenettely nyky muodossaan toimii hyvin. Lupamenettely sen rinnalle aiheuttaa todennäköisesti sekaannusta ja varmasti tulkintaeroavaisuuksia kuntien välillä ja ehkä myös pahimmillaan kunnan sisällä viranhaltijoiden välillä. Ilmoituksen tekijän kannalta epävarmuus pelkän ilmoituksen riittämättömyydestä aiheuttaa myös vaikeuksia toiminnan aikataulutuksen suhteen. Käytännössä se johtaa siihen, että ilmoituksen tekijän jätettävä ilmoitus vähintään 42 vuorokautta ennen suunnitellun toiminnan aloittamista, jos suunniteltu toiminta on rajatapaus sen suhteen, tarvitaanko lupa vai riittääkö ilmoitus. (kannanotto kysymykseen)

9 luku Hulevedet

Lakiehdotuksen 58 §:ssä todetaan, että kiinteistön omistaja tai haltija vastaa kiinteistön hulevesijärjestelmästä sekä siihen kuuluvista laitteistoista ja rakenteista 57 §:ssä tarkoitettuun rajakohtaan saakka. 57 §:ssä puolestaan todetaan, että kunta voi osoittaa tarpeelliset rajakohdat ts. rajakohdan osoittaminen ei ole pakollista. Miten tällöin määritellään korvausvastuut, jos vastuurajoja ei ole määritetty ja hulevesijärjestelmän toimimattomuudesta on sattunut vettymisvahinko? Nykyinen lakimuoto on siinä suhteessa parempi, kokonaisuudessaan. Alueidenkäyttölain 105g §:n mukaan kunnan määräämä viranomainen osoittaa kiinteistön hulevesijärjestelmän ja kunnan hulevesijärjestelmän yhteensovittamiseksi tarpeelliset rajakohdat kiinteistön välittömään läheisyyteen ja antaa hulevesien johtamiseen liittyviä määräyksiä. Ehdoton määräys on myös siinä mielessä suositeltavampi, että se yhtenäistää menettelytapoja kunnissa, mikä lienee yksi yhdyskuntarakentamislain tarkoituskin.

Edelleen lakiehdotuksen 57 §:ssä todetaan, että kunta voi rajakohdan osoittamisen lisäksi antaa hulevesien johtamiseen liittyviä määräyksiä kiinteistökohtaisessa määräyksessä tai 46 §:ssä säädetyssä yleisen alueen käyttömääräyksessä. Jäljempänä 60 §:ssä mainitaan, että kunnan määräämä monijäseninen toimielin voi antaa koko kuntaa tai kunnan osaa koskevia tarkempia määräyksiä hulevesien hallinnasta. Määräysten valmistelussa ja laatisemisessa noudatetaan, mitä rakentamislain 19 §:ssä säädetään rakennusjärjestyksen valmistelusta ja laatisemisesta. Epäselväksi jää, onko 60 §:n hulevesimääräykset osa 46 §:n käyttömääräyksiä, ja jos ovat, miksi hulevesimääräysten hyväksymismenettelyksi ei viitata käyttömääräysten hyväksymismenettelyyn vaan kokonaan eri lakiin. Jos taas hulevesimääräykset ovat eri kuin käyttömääräykseen otettavat määräykset, miksi kunnassa on oltava hulevesiä koskevat määräykset kahdessa eri kohtaa ja mikä rooli 60 §:n hulevesimääräyksille jää.

10 luku Maksut

Ei kannanottoa.

11 luku Pakkokeinot ja seuraamukset

Positiivista, että kunnille ollaan säätämässä yksiselitteisemmät keinot ja perusteet pakkokeinoista ja seuraamuksista lupien ja ilmoitusten johdosta annettujen ehtojen vastaisesta toiminnasta.

12 luku Erinäisiä säännöksiä

Valitusoikeutta yleisen alueen suunnitelmasta on rajattu vain yleisen alueen suunnitelma-alueeseen rajautuvan naapurikiinteistön omistajalle ja haltijalle sekä viranomaiselle alaansa kuuluvissa asioissa ja vastuumuseolle toimialaansa kuuluvissa asioissa. Valitusoikeuden rajaamista osallisista vain rajanaapureihin on voimakas kansalaisvaikuttamista rajaava toimenpide ja muodostaa selkeän ristiriidan lain yleisten tavoitteiden kanssa, jossa tavoitteeksi on mainittu mm. lisätä ja edistää tiedotusta sekä vuorovaikutusta asioiden valmisteluun. Tiedotus ja kuntalaisten kuuleminen valmisteluvaiheessa on vain yksi osa vuorovaikutusta. Valitusoikeus tehtyihin päätöksiin on vuorovaikutuksen toinen osa. Ongelmalliseksi valitusoikeuden rajaamisella vain rajanaapureihin tekee se, että yleisiä alueita käyttävät muutkin kuin rajanaapurit, jonka vuoksi myös muilla käyttäjillä, osallisilla, tulisi olla oikeus vaikuttaa päätöksiin myös valmisteluvaiheen jälkeen. Esimerkiksi jos kaupunginosa yhdistävän kadun liikennejärjestelyt muutetaan suppealta alaltaan vain rajanaapureiden lähtökohdista, vaikuttaa se samalla myös usean tuhannen muun kuntalaisen työmatka- ja koulumatkaliikenteeseen. Viranhaltijanäkökulmasta valitusoikeuden rajaaminen osallisista vain rajanaapureihin on luonnollisesti vain hyvä. (83 §)

13 luku Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Ei kannanottoa.

Vaikutusten arviointi

Hallituksen esitys yhdyskuntarakentamislainsäädännön laiksi voidaan pitää jossain määrin onnistuneena. Riskinä lain täytäntöönpanossa on se, että alueen asemakaavoitus ei välttämättä tue niitä tavoitteita ja määräyksiä, joita yhdyskuntarakentamislainsäädännössä on säädetty. Tämä koskee erityisesti yleisen alueiden suunnittelua ja rakentamista. Olisi parempi, jos kaavoituksen ja yhdyskuntarakentamisen lainsäädäntö olisivat samassa laissa. Tällöin sekä kaavoitus että yhdyskuntarakentaminen tulisivat tarkasteltua yhtenä kokonaisuutena, kuten ne myös käytännössä ovat.

Lakiesitys lisää kunnissa byrokratiaa ja sitä kautta kustannuksia. Yleisen alueen selostus sisältää elementtejä, jotka pitää, tai ainakin pitäisi, tarkastella jo asemakaavaa laadittaessa ja tuoda esille kaavaselostuksessa. Samojen asioiden selostaminen eri päätöksentekoprosesseissa ei ole tarkoituksenmukaista. Kunnossapitosuunnitelman ja yleisen alueen käyttömääräysten laadinta lakiesityksessä kuvatulla prosessilla ei myöskään välttämättä aja tarkoitustaan. Tarkoituksenmukaisempaa olisi, että em. suunnitelmassa ja määräyksessä vaaditut seikat hyväksyttäisiin kunnan luottamuselimessä nykyiseen tapaan pienempinä ja helpommin hallittavina aihekohtaisina osina, joihin kuntalaiset voivat hakea oikaisuvaatimuksia ja sen jälkeen valittaa, jos katsovat tarpeelliseksi.

Kadunpitovelvollisuus esitetään turhan voimakkaasti vain kunnan tehtäväksi. Sen antaminen muiden tehtäväksi on mahdollista olisi käytännössä mahdollista vain hyvin suppeissa erityistapauksissa. Tätä voidaan pitää vanhakantaisena ajatteluna, joka vain lisää kuntien tehtäviä ja syö resursseja, erityisesti taloudellisia, kunnan muista toiminnoista. Samoin se lisää resurssi- ja aikatauluristiriitoja kunnissa, joissa kaavoitetaan kunnan omien maiden lisäksi yksityisiä maita. Lainsäädännön pitäisi sallia toimintatavat, jossa kokonaisvaltainen vastuu kaavoituksesta

kunnallistekniikan suunnitteluun, rakentamiseen ja kunnossapitoon olisi toteutettavissa myös yksityisinä elinkaarihankkeina muuallakin kuin matkailun ja majoituksen maankäyttömuodoissa.

Valitusoikeuden rajaamista yleisten alueiden suunnitelmista vain rajanaapureihin on yllättävä, koska yleiset alueet palvelevat myös muita kuntalaisia kuin rajanaapureita. Rajanaapureilla ei myöskään ole välttämättä tarvittavaa asiantuntemusta arvioida suunnitelmien ja päätösten pohjalla olevien selvitysten riittävyttä, jolloin on vaara, että päätöksentekoon tuodaan kiireen tai muun syyn vuoksi suunnitelmia, joiden laatu ja tehdyt vaikutusarviointit ovat heikkoja.

Esittelijä

hallintojohtaja Röntynen Antti-Pekka

Päätösehdotus

Kunnanhallitus päättää

- antaa Ympäristöministeriölle pykälän selostusosassa esitetyn lausunnon koskien hallituksen esitystä yhdyskuntarakentamislainsäädännön eräiksi siihen liittyviksi laeiksi sekä valtuuttaa yhdyskuntatekniikan päällikön kirjaamaan lausunnon kunnan puolesta valtakunnalliseen lausuntopalveluun;

- tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän asian osalta välittömästi kokouksessa.

Päätös

Kunnanhallitus päätti hyväksyä ehdotuksen yksimielisesti.